

Замовники, а подекуди й самі контролери часто-густо плутаються, визначаючи предмет закупівлі робіт (послуг). А помилка для замовника може обернутися звинуваченням контролерів в уникненні процедур державних закупівель. Проаналізуємо законодавство та визначимо, до чого віднести генеральний план населеного пункту — до робіт чи послуг

Ярослава ДУБРОВА,
начальник відділу
Департаменту безпеки ПАТ
«АК «Київводоканал»

Генеральний план населеного пункту — роботи чи послуги

СИТУАЦІЯ

Замовнику потрібно замовити генеральний план населеного пункту загальною вартістю 450 тис. грн. Тут постає запитання: проектування — це роботи чи послуги? Закон України «Про публічні закупівлі» від 25.12.2015 № 922-VIII (далі — Закон про публічні закупівлі) відносить проектування до робіт, натомість орган Казначейства запевняє, що виготовлення генерального плану — послуга, тому вимагає проведення процедури закупівлі.

РІШЕННЯ

Оскільки замовники, а подекуди й самі контролери, часто-густо плутаються у визначенні предмета закупівлі робіт, то варто з'ясувати, як замовнику правильно визначити такий предмет закупівлі, адже помилка коштуватиме замовнику звинувачення контролерів в уникненні застосування процедур державних закупівель.

Поняття робіт і послуг у Законі про публічні закупівлі

Як передбачає пункт 18 частини 1 статті 1 Закону про публічні закупівлі, предмет закупівлі — це товари, роботи чи послуги, які замовник закуповує в межах єдиної процедури закупівлі, щодо яких учасникам дозволено подавати тендерні пропозиції або пропозиції на переговорах (у разі застосування переговорної процедури закупівлі).

Окрім того, у Законі про публічні закупівлі різні предмети закупівель мають окремі визначення.

Так, відповідно до пункту 17 частини 1 статті 1 Закону про публічні закупівлі послуги — це будь-який предмет закупівлі (крім товарів і робіт), зокрема транспортні послуги, освоєння технологій, наукові дослідження, науково-технічні (експериментальні) розробки, медичне та побутове обслуговування, лізинг, найм (оренда), а також фінансові та консультаційні послуги, поточний ремонт.

Ключові слова: роботи; послуги; здійснення державних закупівель; проектування; ДСТУ Б.Д.1.1-1:2013; генеральний план населеного пункту

А роботи — це проектування, будівництво нових, розширення, реконструкція, капітальний ремонт та реставрація наявних об'єктів і споруд виробничого і невиробничого призначення, роботи з нормування в будівництві, геологорозвідувальні роботи, технічне переоснащення підприємств та супровідні роботам послуги. Зокрема, геодезичні роботи, буріння, сейсмічні дослідження, аеро- і супутникова фотозйомка та інші послуги, які включають до кошторисної вартості робіт, якщо вартість таких послуг не перевищує вартості самих робіт (п. 22 ч. 1 ст. 1 Закону про публічні закупівлі).

Тож, як бачимо, роботами у розумінні Закону про публічні закупівлі є як безпосередньо проектування, будівництво, реконструкція, капітальний ремонт, реставрація об'єктів і споруд, технічне переоснащення підприємств, так і послуги, що необхідно надати для супроводу таких робіт.

Зауважимо, що такі послуги включають до кошторисної вартості робіт, якщо їх вартість не перевищує вартості таких робіт.

Зазначені роботи, зокрема й проектування, є окремим предметом закупівель.

Визначення предмета закупівлі: нормативні вимоги

Предмет закупівлі замовник має визначати в порядку, встановленому Уповноваженим органом з питань державних закупівель — Мінекономрозвитку.

Як передбачено розділом III Порядку визначення предмета закупівлі, затвердженого наказом Мінекономрозвитку від 17.03.2016 № 454 (далі — Порядок), визначення предмета закупівлі робіт замовник здійснює згідно з пунктом 22 частини 1 статті 1 Закону про публічні закупівлі за:

- об'єктами будівництва та з урахуванням Правил визначення вартості будівництва ДСТУ Б.Д.1.1-1:2013, прийнятих наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 05.11.2013 № 293 (далі — ДСТУ Б.Д.1.1-1:2013);

- галузевими будівельними нормами ГБН Г.1-218-182:2011 «Ремонт автомобільних доріг загального користування. Види ремонтів та перелік робіт», затвердженими наказом Державної служби автомобільних доріг України від 23.08.2011 № 301, із зазначенням у дужках предмета закупівлі відповідно до показників другої — п'ятої цифр Єдиного закупівельного словника.

При цьому ДСТУ Б.Д.1.1-1:2013 не містить визначення терміна «об'єкт будівництва». Проте згідно з його розділом 3 терміни у стандарті використовують відповідно до ДБН А.2.2-3.

Так, пунктом 3.12 розділу 3 ДБН А.2.2-3-2014 передбачено, що **об'єкт будівництва** — це будинки, будівлі, споруди будь-якого призначення, їх комплекси або частини, лінійні об'єкти інженерно-транспортної інфраструктури.

Проаналізуємо правову природу генерального плану населеного пункту.

Генеральний план населеного пункту

Генеральний план населеного пункту — це містобудівна документація, що визначає принципи вирішення розриву, планування, забудови та іншого використання території населеного пункту. Таке поняття визначено у пункті 2 частини 1 статті 1 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17.02.2011 № 3038-VI (далі — Закон № 3038).

При цьому згідно із Законом № 3038 **проектна документація** — це затверджені текстові та графічні матеріали, якими визначають містобудівні, об'ємно-планувальні, архітектурні, конструктивні, технічні, технологічні вирішення, а також кошториси об'єктів будівництва.

Об'єктами містобудування на місцевому рівні є **планувальна організація** території населеного пункту, його частини (групи земельних ділянок) зі спільною планувальною структурою, об'ємно-просторовим рішенням, інженерно-транспортною інфраструктурою, комплексом об'єктів будівництва.

Водночас передбачено, що склад, зміст, порядок розроблення містобудівної документації на регіональному рівні визначають центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сфері містобудування (ч. 5 ст. 14 Закону № 3038).

Так, генеральний план населеного пункту та план зонування території розробляють суб'єкти господарювання, які мають у своєму складі архітектора, що має кваліфікаційний сертифікат (п. 4.5 розд. IV наказу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства «Про затвердження Порядку розроблення містобудівної документації») від 16.11.2011 № 290.

При цьому питання структури генеральних планів урегульовано підзаконним нормативно-правовим актом — Державними будівельними нормами України, а саме: ДБН Б.1-3-97 «Склад, зміст, порядок розроблення, погодження та затвердження генеральних планів міських населених пунктів», що визначають типову структуру, яку повинні мати генеральні плани.

Отож з огляду на зазначене можна зробити висновок, що виготовлення генплану — це проектні роботи.

І враховуючи те, що в нашому випадку загальна очікувана вартість робіт з проектування становить 450 тис. грн., що менше вартісних меж, передбачених для проведення процедури закупівлі робіт (а саме 1,5 млн. грн.) у частині 1 статті 2 Закону про публічні закупівлі, то замовник такий предмет закупівлі відображає в додатку до річного плану закупівель та укладає «прямий» договір без проведення процедури.